

NAGYKÖRÖS és VIDÉKE

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap. A „Nagykőrösi Gazdasági Egyesület” hivatalos lapja.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nagykőrös, IV. ker., Kossuth Lajos-ter 35. Székely-nyomda, telefon: 94.</p>	<p>Főszerkesztő: Magyar Kázmér.</p> <p>Felölts szerkesztő és lapfajladonos: D. Tóth Ferenc.</p>	<p>Előfizetési árak: HELYBEN: Egész évre 10 K, 1/2 évre 5 K, 1/4 évre 2 50 K.</p> <p>VIDEKEN: Egész évre 12 K, 1/2 évre 6 K, 1/4 évre 3 K. Egyes szám ára vasárnap 10, hétköznap 4 fill. Nyitlér sorozat 50 fillér.</p>
---	---	---

Az oroszok kudarcá.

Kárpáti győzelmeink jelentőségét kezdi végre elismerni az orosz sajtó is. A francia és angol lapok részletes tudósításai után az orosz hadvezetőségnek le kell szállania a magas lóról. Most már nem a konok tagadás és vakmerő hazudozás, hanem a szépitgetés és kimagyarázás okoz leg több fejtörést az oroszoknak.

Jellemző a helyzetre, hogy amíg a mindenkor mértékelt tartó nemet és osztrák-magyar főhadiszállás beéri az eredményeknek cicaona nélkül való regisztrálásával, addig a semleges államok organumai valósággal dicsimhoszt zengenek csapatunk páratlan hősiességéről, a kivivott diadalok stratégiai jelentőségéről.

Az oroszok nagy kudarcá alapján tekintélyes külföldi lapok arról rnak, hogy az oroszok most már teljesen fel fognak hagyni a Kárpátok ostromlásával, s összeszedve rozgora satorfajukat, elvonulnak majd olyan vidékekre, ahol nincsenek tavaszi hóolvadások és a „vörös ördög” sem rémítik halálra a muszka katonákat.

Ezen híradásai kapcsolatban fokozott figyelmet érdemel Stolzmann tábornok, a Kárpátokban operáló Deutsche Súdarmee vezérkari főnökének abbeli óhajlása, melyet egy budapesti lap tudósító előtt nyilvánított, vajha az oroszok újra meg újra megismételnek támadásaikat, mert — szerinte — ez volna a legegyszerűbb módja a muszka erő teljes szétmorzsolásának. Ezen autoratív nyilatkozatból körülbelül tiszta képet nyelhetünk a Kárpátokban kialakult helyzetről.

Mindazonáltal még most sem tekinthető befejezett ténynek az orosz offenzívá teljes kimúlása, mert nem szabad felelteni, hogy ebben a háborúban a katonai szempontok mellett s nem egyszer azok határozott hátrányára — a politikai és diplomáciai tekintetek is befolyásolják döntő módon a hadvezetőség elhatározásait. Ha tehát Oroszország és szövetségesei az angol és a francia közvélemény további megtévesztése céljából, vagy pedig len a tétovázó semleges államok befolyásolása okából az orosz offenzíva folytatását követelnek, könnyen megtörténhetik, hogy friss csapatok bevonásával az

orosok még egy utolsó kísérletet fognak megkockáztatni kárpáti védő vonalunk áttörése céljából. De az esetleg meglátott kísérlet folytatásánál frontális támadással, akár pedig megkerülési mozdulatokkal törekedjenek az oroszok a cél felé, még az eddigieknél is csufosabb kudarcral fognak végződni.

Utrakelt a menetszázad...

Mind a négy század, az egész menetszázalaj elindult, a Mollináryak részéről Április 27-én helyezték készenlébe az X zászlóaljat és 30-án történt az elindulás Budapestről, a Ferencvárosi pályaudvarról...)

Közel 1000 emberünk vonult el, 1000 Mollináry vítez, fele részben febrári tjonc, másik fele foglyokul sebesült. Tiszteik egy része szintén harctér-viselt ember má, a szakasz parancsnokok között három nagykőrösi fiatal ember, ijdsontult hadapród, önként jelentkeztek.

Bucsuzásukhoz nagy sokaság gyült össze.

*) Az a zászlóalj volt az, amely telet most számunkban írunk a Mollináry harci kedv éi bajtárj seregi cím alatt.

A farkasok üvöltöttek...

Írta: Aharonian Arébia. — Fordította: Olan József. (Folytatás.)

Sötét s rettenetes kapcsolat volt eme lépek raja, az ör e fájdalom, a csatazenén elesett ismeretlen s az én fogoly-láncain között. Nem tudtam megmondani, hogy mi ez a kapcsolat, miért foglalkozom én egy, soha nem látott vidéken a hozzá hasonlók ezreivel együtt elesett ideglen holttestével. Úgy teiszett nekem, hogy fogságom, bilincseim s az a kegyetlen halál, mely a háborúban az ifjú életkeket lekaszálja, közös eredetűek, ugyanazon forrásból származnak.

És ez az ember, itt, mellettem, csak egyet sirat közülök, csak egyfénytégylt sajnál. De százával estek el rajta kívül, vele együtt ugyanazon agyaggyólyód, ugyanazon csatazenén, ugyanazon ok miatt s bizonyára ök is méltók a sajnálatra és részükre.

Annyan vannak az életben, akik megérdemlik, hogy megsíratassanak, akik elesettek az emberiség nagy utján, hogy sohá föl ne kellessenek...

És a katoná járt-kelt s zokogott. Ó is meg volt illendő, mint ama szerencsétlen, elmagyartolt öregasszony, aki távol égalatt, romban heverő kunyhóban ép oly reményvesz-

tellen srdogál, mint a párjavesztett madár fészke szeren élve. S azután, ha én elmenekülnek, ez, ez a bánat örvénybe jutott katoná engem lelőne. Abban a pillanatban megszökniök sirmi s még könnyekkel telt szemekkel nézve réam öne meg és azon lövéssel ölné meg anyámat is s balgatag álmaim kegyetlen fegyverének egyetlen csattanásától szétfoszlanának.

Egyike ő ama sötétségbe burkolt lelki lényeknek s veszendőbe jutott teremtményeknek, amilyenekkel telve van e világ, de azért mégis ember. Érezni látszik szive mélyéből lelebarátjának szerencsétlenségét. Testvére halálának híre mint ragadózó madár átrepült idegen országokon, hogy ideérve, szívet lépje szét. És egész lényének ezen kegyetlen megmardostatása neki sem mond semmit. Homályos agyában, nyomorult szívében hánata elkülönített helyet foglal el, külön, egészen az ő számára valót, amely kívül esik más halandók nyomasztó szerencsétlenségén.

Sir, de ha megszökök, kivévez anélkül, hogy mégis könnyei fölzsáradtak volna, mert emelet ő réá biztat. Neki kell örökönie afelett, hogy láncain nem csikorogójának tulajdonosa, hogy a fogság bizony sírja maradón a hozzá hasonlók ezrei megindulásának, reményeinek s hó vágyainak.

Óh, az élet! átkának, vérnek és lármanak vegyüléke, amelyben mint óriás bagoly fészkel eme lelketlen szörny. Ott rejtezők el benne, ott üvölt romjain, miálatt átdatái egymást fojtogják, lábaihoz tolonganak, ölkölkönek, elvérzenek és elesnek anélkül, hogy tudnák miért?

Károhozi!...

Az ör szünet nélkül járklát szabályos lépésekben... egy, kettő, három. Fejem elnehezedett s én agyamba hanyatlottam. Láncaim tampa, siró zörgéssel csorottem meg. Lehunytam szememeit s újra a csatazenén elesett holttestek ezreire gondoltam, akik fölött ott kovályogtak a ragadózó s az átvonuló felhők zápora ont értik könynyeket.

S így nem tudtam magamat elhátrózni...

Barátom elbeszélését megemdermett leveleke zaja szakította félbe, amelyek épen melénk és elbűnők hullottak és ugyanabban a pillanatban két farkas marokdott s egymást kergette, vészjósló morgással jöttek közélünkbe. Pajtásom fogja legverget, céloz és lö. Az etalált val azután, különös, hatalmas ordást hallat s üvölt megdöglik. A mi alvó cimboránk felebréd, hogy ugrásal fölkel s kezébe veszi puszkáját. (Folyt. köv.)

Magáról az utrakelésről az a level ad számot, melynek első részét lapunk más helyén szívesen közöljük.

Másnap, május elsején 7 órakor a szabadkai gyorsvonalat haladt át a Ferencvárosi pályaudvaron. Gyönyörű, meleg május elsejei reggel, ünnepi ragyogás: a nap. Az állomás épület előtt öreg asszonyok, fiatalabb leányok ülnek, gyászban és néman vonatindulásra várnak, ugyanazok, akik tegnap délután a katonákat búcsúztatták, akik az elindulást olyan nehezék; de másrészt olyan lélekemelővé is telték.

Az éjszakai valahol a városban töltöték, úgy lehet a pályaudvaron. Olyan most állaluk ez a tájék, mint mikor nyári zivatar után lerótdelt galgalyak, lombokat szóvat a ház falához és szárit és szikkaszt a másnapi meleg napsgár ottan.

Megörtén, kimerülten ülnek egymásra borulva azok a derék felelőrepek. A könnyűk kisliták mind, a fájdalom sorvasztja arcukat és görnyesztí össze természetük.

— Elgondolkozom, hogy helyes-e, jó-e, ha az a derék szegény földmives nép, ezek a dolgos asszony félek odahagyja a házi főzhelyet s az óriás megeg legtavolabbi zugaiból ide török magukat, hogy össze zúzzák a maguk és a hadrakelt vitézek szívét, kimerítsék izmuk, idegük erejét és kiálltan vonsozlják haza erőden lábukat a tehetetlen, a munkát nem bíró karokat?

Nem jobb volna-e, ha a hadba indult katonától a búcsuzás még otthon megtörténne, ne volna-e könnyebb a nehéz feladat éle siető hőnek, s nem volna-e jobb az itthon maradó asszony-népnek is ekként, akiknek vállalra az egész otthoni dolog a nyári nagy munka minden gondja és feladata nyomaskiz? A saját fenntartásuk mellett még az ország minden-napi kenyérének egy-egy karekjáját is ők állítják elő!

Ez a gondolat forgott agyamban, a főváros határánál, s a hideg, a tágyilagos feltekész szerint bizony az otthoni búcsut tartottam helyesnek. E közben aggódva lestem a földék kinezését, gazdasági művelését, a vetések állását, a tavaszi munkalátok színterét a főváros határától kezdve.

Lestem és néztem egész Kiskőrösög és amit eközben láttam, nagyot igazított az eddigi felfogásomon.

Amit láttam az főségesség valami, az szinte csuda!

Bevetve minden talpalattnyi terület és a gazdasági művelés a munka rendbe mindenütt...

Kik tették, hogyan tették?! Hiszen a férfiak hadi sorban, a lovak huszár nyereg alatt, vagy a tren hosszú-hosszu sorában?!

Ornási kérdés, amelyre a feleletet se hivatalban, se tudományos uton megkapni nem lehet.

Rejtély és titok előtt állunk. A megfejtésre a magyar néplételek ismerése vezet.

A magyar néplételek, amely a magyar föld és a magyar ég sajátságai között fejlődött, azokhoz idomult, azok törvényeinek van alá vetve bizonytal.

Ez a föld és ez az ég!

Tulajdonsgaj apróra nem szokták megfigyelni. Kijelentései, nyilvánulásiai meg éppem természetesen tűnnek följelöltünk, nem is elemezgetjük soha.

Most, hogy elnézem Kis-Kunszög té-

res síkságait, bámulum a gazdasági kultúrát rajta, eszembe szökken egy parányi kis eset, 30 esztendő emlékeim közül.

Mezőhegyesen jártam a legnagyobb magyar ural, akit valaha ismertem, Kozma Ferencel. Nyári gazdasági szemlét tartott az öreg ur. Tikasztó, rekkendő meleg nap volt, augusztusban; a lomb csörögvé vált már, a mező lesült, leaszott; a cifra gulyához érkeztek. Az öreg gulyással kezd beszélgelti a miniszteri tanácsos.

— Hát hogyan vannak ódes barátom?

— Köszönöm kegyes kérdését a méltóságos urnak. Sehogy. Ámbár, mi csak meg volnánk valahogy, hanem a jószág, a szegény jószág! (szánalmasan, siralmasan néz az odébb legelő gulyára) Nincs legelő, nincs esőnk méltóságos uram!!

— De há legel a gulya, amint látom Mihály!

— Nem a, kéröm alásan. Nem legel csak nyalakszik; nincs fil, nincs. Elpusztultunk alásan kérem!

— De hát a jószág jó erőben van.

— Abban méltóságos uram, mondja egy kicsit elgondolkozva a pásztor, majd hangoz fölzi, elevenebben, megnyugvás hangján: abban hála Istennek!

Vagyis a gyér legelőben itt a magyar földön több a táplálék és a magyar ég harmatja, napja több erőt kölcsönöz a kia-

szott fűszálba, mint emberi szem mérteke és agy lalogatása mellett elképzelni lehet.

Hát azt a gyér fűbe szorult erőt, azt a különös isteni kegyelmet látom én megnyilatkozni most, mikor a Kiskunok határán léteinek szét, amit az asszonyi karokkal, asszonyi szivekkel és emlékekkel közöl a menyei gondviselés ezen mi mostani nagy megpróbáltatásunk idején. És amaz égi erők és kegyelem mostani letéteményese a magyar földmives asszony és leány úgy van megformálva valahogy, hogy a búcsuzás keserűségének és fájdalomnak egész mérteke két az ő nagy szívének és lélekének, keresztül kell vonulnia a létét a szenvedés összes kalváriáin. Csak így talál a megnyugvásához, így talál a munka megoldás olyan módjára, amely két ember dolgát helyettesíti. Szükséges tehát — általom — a vasuti búcsuzás, szükséges a lelki lépésekessé további acélosítása miatt.

Tisztelettel köszöntöm fájdalomban a Mollináryk háza népet, ahogy elismeréssel és csudalattal nézem iparkodását és gazdasági munkálkodását. Látván, látom, hogy ahány Mollináry vitézünk vonul a harcba, ahány Mollináry asszony kerül a mező, a barázda munkájára két emberes erővel.

Ez az asszony munka válya be teljesen 1915-ben azt, amit a Mollináry bakák 1878-ban megkezdettek: megmutatjuk mi az egész világnak...

Főhadiszállásunk hivatalos jelentése.

Budapest, május 4.

Hivatalos jelentés.

Németország és Ausztria-Magyarország szövetséges csapatai hű fegyverbarátságában új győzelmet vívtunk ki. Azt a nagyon megerődtelt ellenséges arcvonalat, amelyet az oroszok a limanovai győzelmes csatánk után visszavonulásuk óta Nyugat-Galicában, a Visztula és a Kárpátok lögerincei között tartottak megszállva, egész terjedelmében elfoglaltuk. A támadást folytatva, az osztrák-magyar és német haderők tegnap is Frigyes főherceg tábornagy, hadsergeparancsnok szemeláltára az egész arcvonalon újabb sikereket küzdöttek ki, feltartóztatathatalanul tovább vonultak előre kelet felé és nagy orosz erőket újfent sűrűs visszavonulásra kényszerítettek.

Az összeredmény jelentősége még megközelíthetőleg sem tekinthető át. A hadifolyók száma eddig több mint harminczerre növekedett és orálórára tovább nő. Ez elfoglalt számos orosz hadállásban tömötlenül hadianyagot zsákmányoltunk. Huszonkét ágyú és hatvanegy géppuska van az eddigi zsákmány közt.

Az összes többi arcvonalakon a helyzet nagyban nem változott.

Höfer altábornagy,

a vezérkar főnökének helyettese.

Gróf Tisza bejelent a győzelmet a Háznak.

A képviselőház keddi ülésén félegykor, amint Sztéryeni József képviselő bejezette beszédét, felállott gróf Tisza István miniszterelnök és jelentette a Háznak, hogy a hozzá éppen most érkezett jelentés szerint az osztrák-magyar és német csapatok Nyugat-Galicában tegnapelőtt elért nagy sikereinek és előrenyomulásunkat folytatva, elfoglalták az oroszok vonalát a Kárpátoktól a Visztuláig. Ezen nagy siker folytatásaképpen a tegnapi napon a szövetséges csapatok keleti irányban győzelmesen előrenyomultak és gyors visszavonulásra kényszerítették az oroszokat, akiket üldöznek.

Ma még megközelíthetőleg sem télhető meg ennek a győzelemnek egész hordereje, valamint a tegnapelőtti és a tegnapi ütközést során ejtett zsákmány, ez alkalommal csak annyit jelenthet, hogy eddig hatvanegy géppuska és huszonkét ágyú került kezünkre. A hadifolyók száma eddig már a harminczert meghaladja és e szám még nem a végleges.

A képviselőház összes tagja, pártkülönbség nélkül, felállván helyéről, úgy hallgattak meg a miniszterelnök jelentését és perczig tartó, dörgő tapsal és éljenzessel kísérték azt.

A miniszterelnök beszéde után gróf Apponyi Albert állott fel és javasolta, hogy ezen nagyszerű hadiütközés alkalmából a képviselőház adjon mélyen érzett haláljának és elismerésének kifejezést vitéz katonáink és szövetségeseink iránt.

Beöthy Pál elnök a képviselőház általános, lelkes tetszésétől kísérve javasolta, hogy a képviselőház a nagy győzelem alkalmából intézen hősi és szerencsevándírt a királyhoz, valamint a hadseregparancsnoksághoz. Az ünnepélyes pillanatra való tekintettel elnök az ülést felfüggesztette.

Jelentés a német főhadiszállásról.

Berlin, május 4.

A nagy főhadiszállásról jelentik:

Nyugati hadszíntér.

Flandriában támadásaink észak és kelet felől nagy sikerrel folytattuk ma reggel. Leventök, Zonnebeke, Westhök és a Polygoneiweid erdő, tömegesen Nonueboscheu, megannyi olyan helység, amelyekért hónapok óta hevesen folyt harc, kezünkbe került. Az elvonuló ellenség Yperntől északra és délre levő útegeink oldalátalése alatt áll.

Az Argonneokban a franciák Le Four de Paristól északra haszlatlan kísérletet tettek egy általunk május elsején elfoglalt árok visszafoglalására. A Maas és Mosel között a tüzérségi harcok tegnap is tovább folytak.

Keleti hadszíntér.

Mitau felé való elődzés közben az elfogott oroszok száma több mint negyvenezere emelkedett.

Karvajától délkeletre megújított orosz támadásokat visszavertük. Egy-százhetven orosz elingtonk. Szintny megühsültak az oroszoknak Augusztól délkeletre ellenünk intézett támadásai, miközben az ellenség nagy veszteségeket szenvedett. Azonkívül hadifoglályokban nagy tisztet és négszázhusz főnyi legénységet, valamint két géppuskát vesztett.

Jedwabónál és Lomató északkeletre visszavetettük az oroszoknak egy éjjeli támadását.

Délkeleti hadszíntér.

Az Erdős-Kárpátok és a Felső-Vizstula közti offenzíva jól halad előre. Az első nap zsákmánya huszonegyszerőtszáz fogoly, tizenhat ágyú és negyvenhét géppuska. Ezidőszert meg át sem tekinthető a mindennemű hadszer.

Legfőbb hadvezetőség.

Berlin, május 2.

A Wolf-ügynokség jelenti május 3-án:

Egy német tengerészeti léghajó az Északi-tengeren több angol tenger-alattjáróval csatába bocsajtkozott. Bombát dobott a tengeraltjárókra és egy-küket elsüllyesztette. A tengeraltjárók ágyúkkal löttek a léghajóra, de nem találtak. A léghajó sértetlenül visszaért.

Lapunk zártakor értesülünk.

Agorlicei nagydiadal újabb részletei

Óriási zsákmányok és pedig: 164000 orosz hadifogoly, 25000 ló, 480 ágyú, 840 géppuska, 4 sebesültzállító vonat, 4 páncélos vonat, 150 hadi autó, 28 repülőgép, rendkívül sok löszér.

Hőseink indulása.

Itt közöljük azt az érdekes levelet amelyből fényesen kiviláglik, hogy a menetszázadba beosztott katonáink mielőtt felkészesül, szívet-lelket megrendítő módon vonultak utra; a levelet a következő:

Budapest, 1915 május 1-én.

Kedves 'Hátym!

Tegnap délután véletlenül épen a Ferenccvárosi pályaudvaron volt hivatalos dolgom és így a jó sors egy akarat, hogy a gyerekek én legyek a család részéről az elbucszatásra. Bántotta a léz szörnyen, hogy néked az indulás idejéi saját rossz értesülésem folytán a valóságnál egy órával későbbre mondotta, de az én véleményem viszont az, hogy jobban volt az így, ahogy volt, mert láttam, hogy az elmenő hősöknek legnehezebb a közvetlen szerteikétől való bucsúzás. Jobb azon mir otthon átésmi, mert a tömeges bucsúzás még fokozza a fájdalmat.

Mondhatom, hogy feleséges szép, de megrázó volt a fiuk indulása. Soha még élekt ezt eifelletni nem fogom. A kemény és ácsos magyar jellemnek, de az erős magyar szívetek olyan isteni megnyilatkozása volt az, amit ott láttunk, hogy Török álló-

más főnök nyilatkozata szerint a sok ezer indulás közül, amely ezen a pályaudvaron felelt, ilyen szép még egyszer volt. Leirhatatlan lelkesedés! A hozzátartozók elfeledték a fájdalmat és a legényekkel együtt elragadtott mindenkit a magyar léleknek eget ostromló lángja. A katona banda a Rákóczi marsot írta és az emberi szót méghetetlenül nagy szegénysége folytán érzelmeik megérthetetlen és csendű előttem ismeretlen, de azért felséges, tomboló hangokban törték ki a lelkük kellős közepéből. Mind magyarok voltak ott és mindannyian tomboló lélekkel érezték, hogy velünk van a magyarok Istene. — Nincs az a földi halandó, amelyik ezt a népet lebrja!

Egy nagy ezüst világségi értémmel kitüntetett tisztelhetőség ismeretlen, kinek álkapcsa van az elő, azért van itthon, ott állott mertem és a szám szoros értelemében sirt, hogy ő is nem mehetett el a fiukkal.

M. S.

A közönséget egy bájos, egy gyönyörű jelenet ragadta meg. A legénység beszállott már épen, mikor egy nagy csapat fehér galamb röplől sebesen a vonat fölött és kering a magasban kétszer is. Egy apró kis gyerek elkiall!

Felér galambok! Béke galambok. Békét hoznak a most induló katonáknak! Perc alatt cukorral, fíllérel teleitömték a kis polgár kezét.

Im a gorlicei győzelem neki ad igazat.

A NAGYKÖRÖSI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLEMENYEI.

Felkérjük azon egyesületi tagokat, akik rézgalic szükségleteiket február 17-ike után jegyezték, hogy az előjegyzett rézgalic árát még e lét folyamán az egyesület pénztármóknál fizessék be.

Mitragyázási kísérlethez szükséges kénvasas amonniák és vetőmag köles beérkezett s naponként d. u. 4—6 órá között az egyesület központi helyiségében átvételök.

HIREK.

— Engedély megkötésabiltás. A kereskedelemügyi miniszter a Cegled—Kecskemét közt létesítendő villamos vasút ügyében az előmunkálati engedélyt 1 évre megkötésabiltotta.

— Postai hadisegély levelezőlapok kibocsátása. A hadjárásban elesettek özvegyeinek és árvának segélyezésére „Hadisegély özvegyeknek és árvának két (2) fillér” felirattal ellátott postai levelezőlapok hoztak forgalomba, amelyek mindegyike után — egy mint a postai hadibegyének — az eladás alkalmával a levelezőlap értékén kívül a vég még két fillért fizet adományként.

— Jótékony célú dalestély Cegledén. M. S. Ernő május 13-án Aldoözsiúrtótkon este tél 9 órakor fontos műsorú dalestélyt rendez az Uránia mozgószínházban, keske-méti, nagyköri és ottani erők közreműködésével. A jövedelem egyik fele a megvakult és nyomorekókák lett cegledi katonák segítő alapja, a másik fele pedig a háború után özvegyen és árván maradt szegények és segítő alapja javára megy.

— Évzáró vizsgálatok Cegledén. A háború miatt a miniszteri rendelet értelmében az idén a vizsgálatok a szokottnál korábban tartatnak meg. És pedig a róm. kath. iskolánál május 17-én, a ref. iskolánál május 14. és 15-én lesznek az idei évzáró vizsgálatok.

— Panaszok mindenfelől a hatóságilag liszt ellen. Alig kezdődött meg a lisztikiosztás, máris panaszok! hallunk a lisztikiosztás ellen. A kiosztott lisztből készült kenyér — mint halljuk — olyan, hogy az szinte élvezhetetlen, sovány, mint szokás mondani, hatóság, sőt ize keserű. Nem tudjuk, hogy hatóságunknak van-e tudomása arról, de hisszük, hogy megtesz mindent a bajok orvoslására. Hiszen tudjuk, hogy a kevert lisztből készült kenyér nem lehet olyan, mint a tisztalisztából előállított, de legyen legalább ize s emberi élvezetre alkalmas és ne dohos. Sokan ré szorulnak bizony most a hatóságilag liszre, tehát sok családunk kell megszerezni a keltől mindennapi kenyérért bármily után is. A szegény embernek pedig nincs fölő pénzre arra, hogy a nem jó minőségű lisztet félredobja s helyette vegyen másikat. A szegény embernek valóságos kincse az a néhány forint, amit hatóságilag liszre kiad. Tehát elvárhatja joggal, hogy kielégítő kenyeret szűthessen. A magunk részéről is kérjük az intéző körök, hogy a panaszokat figyelembe venni sz veskedjenek s a kellő orvoslást mielőbb eszközöljék.

— Közgyűlés. Nagyköros város képviselőtestülete folyó hó 7-én, azaz pénteken d. e. közgyűlést tart.

Eladó házak.

Czakó József VII. ker. 148. sz. háza örök áron eladó; értekezni lehet VIII. ker. 185. sz. alatt. 24-23

N. Szilics Ambrus I. ker. 140. számú háza örök áron eladó; értekezni I. ker. 342. sz. házával.

Özv. Tóth Józsefné Arany János-utca 400. számú háza örök áron eladó. El nem kelés esetén haszonbérbe kiadó. 1-3v.

Bán Korsós László X. ker. 126. sz. háza, mely áll 3 szoba (melyben egy üzlet van), egy konyha, éleškamra, sertésöl és nagy kocszinból, egy különálló épület elkerített udvaron, egy szoba, konyha és istállóból, konyhakkal eladó; értekezni lehet a tulajdonossal.

Kiadó lakások.

Özv. Dr. Kiss Sándorné urnónek IV. ker. 114. sz. házával egy utcai üzlethelyiség lakással egy szoba, konyha azonnal is kiadó. — Ugyanintén a felsőjárason az Orkényi-ut mellett a nagy erdő alatt, a csalányosi dűlőben egy 78 köbös tanyás birtok Szent Mihály-naptól és a Feketén 20 hold földbirtoka kiadó; értekezni lehet a fenti szám alatt. 1

Labancz Ambrus kocsiagyártó IV. ker. 174. sz. alatt épülő házával az emeleten 2 utcai szoba, konyha éleškamra és egy utcai üzlethelyiség május 1-ére kiadó. — A Tázerdőben 1110 n.-ól fiatal gyümölcsös-szőlője eladó; értekezni lehet I. ker. 300 szám alatt, a tulajdonossal. 9-10

Galá Mártonnak a gimnázium szomszédságában levő X. ker. 74. sz. alatti házával több rendbeli lakás van kiadó; értekezni lehet II. ker. 209. sz. házával. 2-3v.

Illés Ferenc nagykőrösi marhakereskedő tudatja a n. é. közönséggel, hogy akinek egész kövér vagy félhúsú ökrrel vannak, vagy négy nagyfogu esetleg öregebb eladásra szánt tehenelt; jelentse be nála. ;

Katonai élelmezési célokra vásárolja a legmagasabb árban. 4-10

Egy igen jó karban levő uri szoba börgarnitúra, mely áll 2 foteled ványból és egy kerek asztalból eladó. Cim a kiadóhivatalban.

Vegyesek.

Nagyobb mennyiségű ölle vágott száraz nyárja, ugy szintén néhány hl. kis üstön főtt nagy részt szilva pálinka és idei vágási akácfa róze van eladó. Ugyanott a legszebb faj alma kapható, özv. Bitzó Bálintné urnónél Patay-utca 77. sz. 15-15

Szép faj galmok kaphatók és megtekinthetők a nyársapáti községi iskolánál. 1-3

Zongora, hegedű és cimbalom tanítást elvállal zeneszerző. Katona Kálmán II. Kossuth Lajos utca 117. szám. 1-3

Gyászjelentéseket

izléses kivitelben készit

Székely Albert

villanyerőre berendezett könyvnyomdája, a postával szemben.

Uj temetkezési vállalat!

Tisztelettel értes tem Nagyköros város és Vidéke közönségét, hogy Kertész Gyula úr házában udvarában, a postával szemben nagyobb szabású **disztemetkezési vállalatot** nyitottam, ahol nagy raktárt tartok a legjobb kivitelű ércokorsókból, temő és bársonnyal való bevonásra alkalmas fakorsókból, valamint a legdszebb kivitelű sirkoszorúkból, úgy annyira, hogy disztemetkezési intézetem ezen a téren a legmesszebb menő igényeknek is meg tud felelni. — Elvállalok egyszerű temetéstől kezdve a legdszebb kivitelig, az alább jegyzett árakban:

klottal behuzott szegelt teríték 40 kor.
ternóval behuzott szegelt teríték 60 kor.
ércokorsó, díszes melléklettel 180 kor.

Ljonnán készült gyászkocsimat, minden felszámítás nélkül két lóval, négy lóval pedig 5 koronáért kiadom ki.

Meg kell említenem, hogy városunkban évek óta létező összes temetkezési vállalatok társas viszonyban vannak egymással, ennél fogva a náluk levő árakkal a versenyt mindenkor könnyen felveszem, továbbá inert temetkezési intézetem csak egyedül a magam tulajdonát képezi, tehát a többiekkel kartelben nem vagyok. Kérem a n. é. közönség szives pártfogását, mert temetkezésem célja a gyászoló közönséggel nagy pénzt megakartatni, nem pedig az eddigi egységes kartel árakat fizetelni. Kiváló tisztelettel

SCHIFFER MARTON.

rőfös kereskedő, temetkezési vállalkozó.

Nagy választék a legszebb sirkoszorúkból!

Hirdetéseket jutányos árban vesz fel lapunk kiadóhivatala.

Eredeti Cormick féle 7 kapás **LÓKAPÁK** a legelőnyösebb
Plantage féle 5 kapás áron beszerezhetők:
NEU JAKAB gabonakereskedő gazdasági gépraktárában.